

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς : Δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορφήν τῆς ἀποστελλομένης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τεμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον
τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»
καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ ΒΙΛΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διαγωνισμός. — Ἡ γλῶσσα μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ. — Δυσπιστεῖτε πρὸς τὴν νταντά. — Μία ἀληθὴς ἱστορία (ὑπὸ κ. Μαρίας Γ. Μαυρογορδάτου). — Αἱ μικροὶ ἀρεταί· Β' ἡ ἀπλότης (ὑπὸ κ. Ζαχαρῆ Λαμπῆ). — Τύποι γυναικῶν ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ Σοφοκλέους. Διάνοια. — Ὑγεινὴ γυναικῶν (ὑπὸ κ. Μαρίας Ἡλιοπούλου). — Καλλιτεχνικὴ εἰκὼν τοῦ Διαδόχου. — Ποικίλα. — Θέατρον. — Ἑβδομαδιαῖον Δελτίον. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Γνωμικά. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ἀναγγέλλει ταῖς ἀπαιτήσεις πολυπληθεῖς ἀναγνωστρίαις αὐτῆς, ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος δέχεται εἰς διαγωνισμόν πρωτότυπα διηγήματα, καὶ μικρὰς ἱστορίας, ὧν τὸ περιεχόμενον νὰ περιλαμβάνηται ἐντὸς δύο, τὸ πολὺ, σελίδων τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

Τὰ χειρόγραφα ἀποστέλλονται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ὑπογεγραμμένα διὰ ψευδωνύμου, συνοδευόμενα δὲ δι' ἐσφραγισμένης ἐπιστολῆς, ἐν ἣ σημειοῦνται τὸ ἀληθὲς τῆς συγγραφῆς ὄνομα μετὰ τοῦ σχετικοῦ ψευδωνύμου, ἢ διεύθυνσις αὐτῆς ἢτοι ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ συνοικία τῆς κατοικίας τῆς.

Ἐκ τῶν ἀποσταλσομένων ἐν βραβευθήσεται καὶ τρία ἢ καὶ πλεονα εἰσπεσθήσονται καὶ δημοσιευθήσονται. Βραβεῖον ὀρίσθη πολυτελέστατον λεύκωμα (album) περιέχον τὰς εἰκόνας τῶν διασημότερων συγγραφέων γυναικῶν τοῦ 10' αἰῶνος.

Ἐλπίζομεν δεῖ διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου θέλει ἀναπτυχθῆ εὐγενὴς μετὰ τῶν ἀναγνωστριῶν ἡμῶν ἀμύλλα, ἣν θέλομεν ἐνθαρρύνει καὶ παρακολουθήσει μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὸ φύλλον ἡμῶν ἀμεροληψίας καὶ εὐθύτητος.

Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΜΗ ΠΡΟΤΡΕΧΕΤΩ ΤΟΥ ΝΟΥ

Τὸ ἡμισυ τῶν πικριῶν, φιλονικιῶν καὶ θλίψεων εἰς ἃς ὑποβάλλομεθα, ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι προκύπτουσιν ἐκ τῶν λέξεων ἐκείνων, ἃς ἡ ἡμεῖς κατ' ἄλλων ἢ ἄλλοι καθ' ἡμῶν προφέρουσι. Λέξεις! τί εἶναι λοιπὸν μία λέξις; τρία ἢ τέσσαρα στοιχεῖα, μίξ ἢ δύο συλλαβῆ: Καὶ πόσον ταχέως αἱ λέξεις αὗται πλημυροῦσι τὰ μικροσκοπικώτερα τῶν γυναικῶν στομάτων, καὶ πόσον ἀρμονικῶς ῥέουσιν ἐκ τοῦ ῥοδίνου καὶ τρυφεροῦ ἐκείνου κάλυκος, ὅπερ νεανικὸν χεῖλος

καλεῖται. Λέξεις!! ἀλλὰ εἶναι ἡ μόνη περιουσία, ὁ μόνος πλοῦτος τῆς γυναικῶς, ὃν ἀνευ δαπάνης, ἀνευ θυσιῶν ἀποκτᾷ αὕτη, διότι παρεπρήθη ὅτι, ὅσον ὀλιγώτερα γνωρίζει τις τόσον περισσώτερα λέγει.

Ἐπικέφημεν ὅμως ποτέ, κυρία μου, πόσων κακῶν εἶτε πρὸς ἡμᾶς, εἶτε πρὸς τοὺς ἄλλους, πολλαὶ τῶν λέξεων τούτων ἐγένοντο παρὰίτιοι; Οἱ Λατῖνοι λέγουσιν Verba volant scripta manet τούτέστιν οἱ λόγοι πετώσιν αἱ γραφαὶ μένουσι τοῦτο δύναται ἴσως νὰ ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, ἀλλὰ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου παραδεχόμεθα μᾶλλον τὴν παροιμίαν ταύτην τροποποιουμένην ὡς ἐξῆς: αἱ σκέψεις καὶ οἱ διχλογισμοὶ μένουσιν ἀγνωστοὶ ἢ ἐξαφανίζονται, ἐνῶ αἱ λέξεις ἔχουσι πάντοτε τὰς συνεπειὰς καὶ τὰ ἀποτελέσματά των. Ὅρθῶς λοιπὸν ἔλεγον αἱ πρόγονοι ἡμῶν «ἡ γλῶσσα κόκαλα δὲν ἔχει καὶ κόκαλα τζακίζει» μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ κόκαλα ταῦτα ἀνήκουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὸν ἰδιοκτητήν.

Πῶσα λέξις ἀκρίτως καὶ ἀπερισκέπτως ἐξερχομένη τοῦ στόματος ἡμῶν προετοιμάζει ἡμῖν καὶ μίαν δυστυχίαν διὰ τὸ μέλλον. Δὲν θέλομεν, ἐννοεῖται, νὰ καταδικάσωμεν τὸ ὥραϊον φύλον εἰς σιωπὴν (καίτοι δύσκολον τούτο) ὑπὸ φόβου μὴ διὰ τῶν λέξεων προπαρασκευάζῃ ἑαυτῷ δυστυχίας; θέλομεν ὅμως προσπαθῆσαι νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰς λέξεις ἐκείνας, αἵτινες ἢ ἀσήμαντοι ἢ ἐπιβλαβεῖς καὶ κατατρεπτικαὶ τυγχάνουσιν.

Καὶ αἱ μὲν πρῶται τυπικαὶ λεγόμεναι εἶναι ἐκείναι, ἃς συνήθως ἐν ταῖς αἰθούσαις καὶ τῷ κοινωνικῷ βίῳ μεταχειρίζομεθα: ὡς π. χ. εἶμι ἀπηλπισμένη, φίλι μου, διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ σὲ εὐχαριστίσω κτλ. ἡ λέξις ἀπηλπισμένη δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην ἀνακουφίσεως καὶ παρηγορίας· ἀλλ' οὔτε ὁ γράφων ἢ λέγων ἡμῖν ὅτι εἶναι ταπεινότερος θεράπων μας, ἔπεται ὅτι δύναται ἢ ὀφείλει καὶ νὰ μᾶς καθάρσῃ τὰ πινάκια ἢ νὰ σκουπίσῃ τὸ ἔδαφος τῶν τυπικῶν τούτων λέξεων ἕκαστος κατὰ βούλησιν ποιεῖται χρῆσιν, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ κάμνη κατάχρησιν αὐτῶν καὶ πολλάκις γελοῖος καθίσταται: ὡς π. χ. νὰ μοῦ κοπῆ ἡ χεῖρ, ἐὰν ὑπογράψω τοιοῦνδε ἢ τοιοῦνδε ἔγγραφο, ὅπερ παροιμιώδες

καί παρ' ἡμῖν κατέστη, τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ποιούντων οὐχὶ πλέον χρῆσιν, ἀλλ' ἀπὸ κατὰχρησιν τῶν κενῶν τούτων καὶ κατὰ τύπους καὶ συμφωνίας λέξων.

Αἱ τυπικαὶ αὐταὶ λέξεις ἐν μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ μεταχειριζόμεναι ἀποτελοῦσιν, οὕτως εἰπεῖν, νόμισμά τι τοῖς μετρητοῖς, οὐ χρῆσις μεγάλη γίνεται ἐν τε ταῖς αἰθούσαις καὶ τῷ κοινωνικῷ βίῳ· νόμισμα καίτοι νόθον, λεπτοφυῶς ὅμως καὶ ἐντέχνως ἐπεξεργασμένον καὶ ἀνταποκρινόμενον πληρέστατα εἰς τὸν ἐπίσης ψευδῆ καὶ νόθον βίον τῶν αἰθουσῶν καὶ κοινωνικῶν, ὃν οὐδεὶς ποτε ἤλπισεν ἢ ἐφρατάσθη ἀληθῆ καὶ πραγματικόν, καὶ τοῦ ὁποῖου τὸ νόμισμα τοῦτο καλύπτει τὰς χαινούσας πληγὰς καὶ τὰς λοιπὰς ἀηθίας. Αἱ λέξεις λοιπὸν αὐταὶ κατ' ἀνάγκην χρησιμοποιοῦνται· ἐν μέτρῳ δὲ, ἡμιστὰ ἐπιβλαβεῖς τυγχάνουσι.

Μετασάινωμεν ἤδη εἰς τὰς ἐπιβλαβεῖς, ἥτοι τὰς λέξεις ἐκείνας ἃς ἐλαφρῶς καὶ ἐπιπολαιῶς εἰς λογαριασμὸν τρίτου ῥίπτομεν, τὰς συνεπαγομένας δι' αὐτὸν μὲν τὸν ὄλεθρον, δι' ἡμᾶς δὲ ἐχθρὸν μέλλοντα ἀργὰ ἢ γρήγορα νὰ μᾶς πληρῶσθαι διὰ τοῦ αὐτοῦ νομίσματος. Φεισθῶμεν λοιπὸν, φίλη ἀναγνώστρια, τῆς εὐτυχίας ἡμῶν κατὰ πρῶτον λόγον, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων κατὰ δεύτερον· ἐξετάσωμεν ἡμᾶς αὐτὰς πρὶν ἢ ἀρξώμεθα καταμεμφόμεναι τῶν ἄλλων, καὶ σχηματίζωμεν τὴν πεποθήσιν ὅτι, εἰ κατεβάλλομεν τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου, ὃν μεταχειριζόμεθα ἀπαριθμοῦσαι τὰς ἐλλείψεις καὶ κακίας τῶν ἄλλων εἰς θεραπείαν τῶν ἡμετέρων κακιῶν, ἠθέλομεν καὶ εὐτυχέστεραι καταστῆ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀγαθὸν πρὸς ἀπομίμωσιν παράδειγμα ὑποβλήθῃ.

Ἄλλ' ἵνα εἰς τὸ ὠραῖον τοῦτο ἀποτέλεσμα φθάσωμεν, ἀνάγκη βεβαίως νὰ περιστείλωμεν καὶ δεσμεύσωμεν τὴν γλῶσσαν διὰ χαλινοῦ ἐξαρτωμένου ἐκ τῆς ὀρθῆς κρίσεως, ἵνα οὔτε κακολογῶμεν, ἀλλ' οὔτε παραπονώμεθα διὰ τὰς δῆθεν ἀδικίας τῶν ἄλλων πρὸς ἡμᾶς.

Ὁ σύζυγός μου εἶναι σκληρὸς, λέγει νεαρὰ γυνὴ πρὸς τὴν μητέρα τῆς· εἶναι θηρίον! τέρας!! ὑπολαμβάνει ἢ μήτηρ, ἥτις θεωρεῖ θῦμα τὴν προσφιλεῖ αὐτῆς θυγατέρα· θηρίον, τέρας, κακοῦργος, δῆμιος, ἰδοὺ λέξεις, οὕτως εἰπεῖν ἀλλήλθενδοι, ἀλλὰ κάκιστα ἠχοῦσαι εἰς τὸ οὖς τῆς νεαρῆς γυναικός, ἥτις τὸν σύζυγον θεωρεῖ ὡς τέρας, θηρίον, κ.λ.π. καὶ πρὸς ὃν ὡς θῦμα ἐξίλαστήριον προσφέρειται.

Ἰδοὺ ὁ βίος τῆς οἰκογενείας ταύτης κατεστραμμένος καθ' ὅλοκληρίαν, διότι πρώτης εὐκαιρίας παρουσιασθείσης ἢ σύζυγος θὰ ἀποδώσῃ τοῦς ἀρμόζοντας τίτλους πρὸς τὸν σύζυγον, ὅστις πολλάκις φιλοτιμεῖται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀξίος τούτων. Ἐκ τούτου ἔριδες, φιλονικεῖαι καὶ τέλος βίος ἀβίωτος.

Βλέπετε τὴν κόρην ταύτην, λέγει νεαρὰ τις κυρία πρὸς κύριον, ὅστις νοστιμίζεται ἴσως αὐτήν. Τί, ἐρωτᾷ ὁ Κύριος μετὰ περιεργίας; ὦ! ἀπαντᾷ ἡ Κυρία εἰρωνικῶς μειδιῶσα, τίποτε... μῆπως ἐνδιαφέρεσθε;... νεανικαὶ ζωρότητες. καὶ ἰδοὺ ἡ Κυρία πρόθυμος νὰ διηγηθῇ δλόκληρον ἱστορίαν πολλάκις ψευδῆ καὶ φανταστικὴν εἰς λ)τμόν τῆς δυστυχούς ἐκείνης, πρὸς ἣν μετὰ πέντε λεπτὰ ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας τῆς καὶ μετὰ θακρῶν κροκοδείλου ἀποχωρίζεται αὐτῆς. Τὴν κόρην ταύτην κατέστρεψε διὰ δύο λέξεων τῆς ἢ λεπτοφυῆς αὐτῆς δέσποινα ἢ δεσποινὶς ἢ ἀδυνατοῦσα νὰ φωνεῖσθαι μῦν.

Ἡ εὐτυχία τῆς ἀτυχῆς κόρης, αἱ περὶ μέλλοντος ἐλ-

πίδες τῆς, τὰ ὠραῖα ὄνειρα τῆς... ἐτάφησαν διὰ παντός· καὶ ταῦτα διαπράττομεν μειδιῶσαι, χαριεντιζόμεναι, διασκεδάζουσαι ὡς ἡ γαλῆ, ἥτις παίζει ἀσπλάγχχνος μὲ τὸ ὑπὸ τοῖς ὄνυχάς τῆς ἀσθενὲς πτηνόν, οὐ ὁ τάφος ἠτοιμάσθη ἤδη πρὸς ἀποδοχὴν. Αἱ λέξεις αὐταὶ, Κυρία μου, εἶναι αἱ ὅστ' ἀ συντριβούσαι, αἱ καρδίας σπαράσσουσαι, αἱ αἶμα χύνουσαι, αἱ πληγὰς ἐπουλωμένας ἀναξέουσαι. Ὡμεν προσεκτικαὶ, μὴ ἔλθῃ καὶ ἡ σειρά μας. Ἐχωμεν δὲ πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι τὴσιν μόνον εἰρήνην, ἀνάπαυσιν καὶ εὐδαιμονίαν ἀπολαμβάνει τις ἐν τῷ κόσμῳ, ὅσιν καὶ διὰ τοῦς ἄλλους κατασκευάζει.

ΔΗΣΠΙΣΤΩΜΕΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΤΑΝΤΑ

Ἵπάρχει ἄρα ἀντικείμενον δυνάμενον νὰ ἐλκύσῃ πλειότερον τὴν προσοχὴν καὶ συμπάθειαν τῆς γυναικός, ὅσον τὰ μικρὰ ἐκείνα καὶ ἀφρόπλαστα ἀγγελούδια, ἅτινα βρέφη καλοῦνται καὶ ὧν ἡ ὑπαρξὶς ἐκ τῆς μητρὸς πάντοτε ἐξήρτηται.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ σᾶς ἐμιλήσωμεν, κυρία μου, περὶ τῶν ὄρφανῶν ἐκείνων καὶ ἐκθέτων βρεφῶν, ὧν τὸ μέλλον καὶ ἡ ὑπαρξὶς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τοῦ πρώτου διαβάτου, ἀλλ' ἐκείνων ἅτινα γεννῶνται ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ αἵματός σας, ἅτινα παρὰ τὸ πλευρόν σας τείνουσι τὰ ῥόδινα χεῖλη των καὶ τὰ παχουλὰ χεράκια των πρὸς ὑμᾶς καὶ ἅτινα, ἐὰν ἐγνώριζον νὰ ἐμιλήσωσι, θὰ σᾶς ἔλεγον:

Καλή μου μαμά, μὴ μὲ ἐμπιστεύσῃς εἰς τὰς φροντίδας τῆς ξένης αὐτῆς γυναικός, ἥτις δὲν μὲ ἐγέννησε καὶ δὲν μὲ πονεῖ πῶσως· δὲν ἠξέυρεις πόσον σφιγκτὰ τραβᾷ τὰ τρυφερά μου χεράκια, καὶ πῶς μὲ μπατζίζει, ὅταν κλαίω. Πόσα κακὰ λόγια λέγει καὶ πόσον μὲ βλασφημεῖ, ὅταν σὺ φεύγῃς καὶ πηγαινῇς εἰς τὸν περίπατον καὶ τὰς συναναστροφάς.

Καὶ ὄντως πόσων κακῶν πρόξενος ἢ ἀμάθεια καὶ ἡ ἐλαφρότης τῶν ἐμίσθων αὐτῶν χονδροειδῶν γυναικῶν, εἰς ἃς ἀναθέτομεν τὴν πρώτην τῶν τέκνων μας ἀνατροφὴν· πόσον εὐτυχεῖς θὰ ἐλογιζόμεθα, εἰ ἠδυνάμεθα νὰ ριζώσωμεν ἐν τῇ καρδίᾳ πάσης μητρὸς τὴν πρὸς αὐτὰς δυσπιστίαν μας.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν βεβαίως νὰ ἐπισύρωμεν ἐναντίον μας τὴν ὀργὴν τῶν γυναικῶν τούτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἴσως ὑπάρχουσι καὶ καρδίαι εὐγενεῖς καὶ πισταί· ὀφείλετε ὅμως νὰ παραδεχθῆτε μεθ' ἡμῶν, ὅτι καὶ αἱ τελευταῖαι αὐταὶ ὡς ἐκ τῆς παρημελημένης αὐτῶν ἀνατροφῆς, ὡς ἐκ τῆς ἀγροίκου καὶ βαρβάρου κοινωνίας ἐν ἣ γεννῶνται καὶ ἀναπτύσσονται εἶναι χονδροειδεῖς καὶ βάρβαροι χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῶσιν, ἐστερημένοι πάσης λεπτότητος κατὰ τε τὰς πράξεις καὶ τοὺς τρόπους· τὸ δὲ τέκνον σας, ὁ θησαυρὸς οὗτος, πρὸς ὃν πᾶσα φροντίς ὑμῶν περιστρέφεται δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ ἀκινδύνως τὴν συνάφειαν τῆς γυναικὸς ταύτης, ἥτις ὅσον καὶ ἂν ἀγαπᾷ αὐτὸ, δὲν δύναται βεβαίως νὰ τὸ μεταχειρισθῇ ἄλλως ἢ ὡς θὰ μετεχειρίζετο τὸ ἴδιόν τῆς τέκνον.

Ἵνα δὲ γνωρίσῃτε πῶς τὰ τέκνα τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἀνατρέφονται, δὲν ἔχετε ἢ νὰ ρίψῃτε ἐν βλέμμα κύκλω σας.

Ὁ χώρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ φέρωμεν παραδείγματα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου· λέγομεν μόνον, ὅτι εἶδομεν ἐν Ἰωσσίφ τροφόν, ἥτις ἀφοῦ ἐξεκένου ποτήριον βότκας (οἶνοπνεύματος) ἔτριβε διὰ τοῦ ἐναπομένου τὰ χεῖλη τοῦ μικροῦ, ὅπερ

ἐφρίνετο αἰσθανόμενον ἠδονὴν καὶ τὸ ὅποιον βεβαίως, ἅμα ἐνηλικιωθὲν, ἀπέκτησεν ἐκ τούτου τὸ τρομερὸν τῆς μεθῆς ἐλάττωμα.

Ἄλλη ἔλεγε πρὸς τὸ μικρόν: δός μου πέντε, παιδί μου, τοῦ μασκαρᾶ· καὶ κατερίλει τὸ μικρόν, ὅπερ τέλος κατῶρθωσε κατὰ τὴν ἐκφορσίν τῆς νὰ δώσῃ πέντε.

Πρὸς τὰς νεαρὰς λοιπὸν γυναικῆς ἀποτεινόμεθα, τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόστοργα αἰσθήματα αὐτῶν ἐπικαλούμεναι. Ἄφοῦ ἐγείνατε μήτηρ, λημονήσατε δι' ὀλίγον καιρὸν τὸν κόσμον, ἵνα ὑπὸ τὰ βλέμματά σας πάντοτε μορφωθῇ καὶ ἀναπτυχθῇ ὁ νεαρός αὐτός, κλώνος, ἢ ψυχὴ τῆς ψυχῆς σας, ἢ ζωὴ τῆς ζωῆς σας. Μὴ λημονῆτε ὅτι ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ ἐντυπώσεων καὶ ἔξω ἐξαρτᾶται ἢ ἐν τῷ μέλλοντι εὐδαιμονία αὐτοῦ τε καὶ ὑμῶν.

ΑΛΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἵπῆρχε ποτὲ ποιητὴς διάσημος, συγγραφεὺς ἐξ ἐκείνων, ὧν ἕκαστον ἄρθρον ἐπληροῦνετο ἀντὶ ἕκαστον ἢ καὶ διακοσίων φράσεων. Ἄλλ' ἵνα φθάσῃ ἐκεῖ, ἵνα καταστῇ γνωστός, ὑπέστη στερήσεις, κακουχίας, δεινὰ ἀπερίγραπτα. Ἄμα ἡ τύχη ἤρξατο προσμειδίωσα αὐτῷ, οὗτος ἐνυμφεῖθη μετὰ νεαρῆς κόρης, ἥς πτωχὸς καὶ ἀστεγὸς εἶχεν ἐραστὴ ἐμμανῶς. Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἀπέκτησεν ὠραιότατον θυγάτριον, ὠραίον καὶ θαλερὸν ἄνθος τῆς ἐρωτικῆς φωλαῆς του, ὡς ἀπεκάλει ὁ ποιητὴς τὸν ἐν μέσῳ χλοεροῦ κήπου ὠραιότατον καὶ καλλιτεχνικώτατον διεσκευασμένον οἰκίσκον του.

Ἐξῆ ἐκεῖ εὐδαίμων ἢ τριάς αὕτη κρύπτουσα ὄπισθεν τοῦ πυκνοῦ τῶν δένδρων φυλλώματος τὴν εὐδαιμονίαν τῆς, ἵνα μὴ βάσκανον ὄμμα ἐπιφέρει τὸν ἐλάχιστον σάλον ἐν αὐτῇ· πλὴν κακῆ μοῖρα!! ὅσον καὶ ἂν κρυπτόμεθα ὁ μαῦρος τοῦ κακοῦ δαίμων ἀνακαλύπτει πάντοτε ἐκείνους, οἵτινες κατῶρθωσαν νὰ διαρύγῃσι τὴν καταστρεπτικὴν ἐπιρροὴν του. Καὶ βλοσυρὸς, ἄγριος, θηριώδης καιροφυλακτεῖ τὴν κατάλληλον στιγμήν, ὅπως ἐκδικηθῇ ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀναμιζώσιν αὐτὸν εἰς τὰς ὑποθέσεις των· εἶναι ἀνιλεῖς ὁ μαῦρος οὗτος δαίμων, κτυπᾷ ἀπόνως, κόπτει, θερίζει, μαστιγώνει· δὲν ἀρκεῖται εἰς ἀκρωτηριάσεις, ζητεῖ τὴν καρδίαν· ἵνα διὰ τοῦ δηλητηριώδους βέλους του διαπεράσῃ ἐν πρὸς ἐν τὰ διάφορα φυλλώματα αὐτῆς.

Ἐσπέραν λοιπὸν τινὰ τοῦ φθινοπώρου ἢ τρισευδαίμων τριάς ἐλάμβανε τὸ τεῖόν τῆς ἐπὶ τοῦ ἐξώστου, ὅπῃθεν ἢ θέα τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ ἐφαπτομένου γωνίας τινὸς αὐτῆς ἀστεροποικίλου οὐρανοῦ ἀπετέλει θέαμα μαγευτικόν. Ἡ λάλος ἀπὸ τῶν εἶχε τονίσει τὸ ἐσπερινὸν ἄσμα τῆς, ἢ ῥοὴ τοῦ παρακειμένου κελαρύζοντος ῥυακὸς ἐφάνετο ῥυθμιζομένη ὑπὸ τῆς μουσικῆς τοῦ καλλικελάδου πτινοῦ, τὰ δένδρα κινούμενα ὑπὸ τῆς ἐσπερινῆς αὔρας ἐφαινοντο ψιθυρίζοντα ἀλλήλοις ἐρωτικούς λόγους· τέλος ἡ φύσις ἦν ἐν ἐορτῇ καὶ ὁ ποιητὴς μας ἐν ἐκστάσει ἀπῆλαυε τῆς ἠδονῆς ταύτης, παρὰ τὸ πλευρὸν ἐρατεινῆς συζύγου, εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς ὁποίας ἐνετράφα ἡ ξανθοπλόκκος ἀγγελόμορφος μικρά.

Ἄφνης τὸ λάλον πτηνὸν διχκοῦπτε τὸ ἄσμα του καὶ ἅπασα ἢ τῆς φύσεως μελωδικὴ συμφωνία διαλύεται. Νέφη καλύπτουσι τὸν ὀρίζοντα, ἄνεμος βίαιος καὶ ὀρμητικὸς ἀποσπᾷ τοὺς τρυφεροὺς κλώνους τῶν δένδρων, διότι ὁ μαῦρος δαί-

μων διατρίβει τὰ σκότη τῆς ἀβύσσου, ἐν ἣ τὰ βέλη αὐτοῦ ἐπιξεργάζεται, σπεύδει δρομαίως φέρων ἐπ' ὤμων τὴν δυστυχίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἐναποθέτει. Δὲν τὸν ἐθελξεν ἡ ἀθωότης τοῦ βρέφους, ἵνα πρὸς αὐτὸ ταχύτῃ τὸ βέλος, ἀλλὰ οὔτε ἡ πίστις καὶ ἀφοσίωσις τῆς μητρὸς καὶ συζύγου. Οὐχὶ· διότι ἦτο ἐκεῖ ὁ εὐδαίμων ἐκεῖνος πατήρ, ἐξ οὗ ἐξήρτητο ἡ τῆς ὅλης οἰκογενείας εὐδαιμονία. Ἄνευ αὐτοῦ ἢ συζύγου κατεστραμμένη, ἢ κόρη ἴσως ἠτιμασμένη. Ὁ δυστυχὴς πατήρ ἐφάνη ἐκπλαγεὶς ἐκ τῆς ἀπαισίας ταύτης τῆς φύσεως μεταβολῆς· πρὶν δ' ἢ προφθασῇ νὰ συνέλθῃ ἐκ τῆς ἐκπλήξεώς του, ἠσθάνθη ὡσεὶ μολυβδίνην χεῖρα πιέζουσαν τὸ στήθος. Ὡ!! εἶπε, πάσχω, πονῶ καὶ βῆξ τρομερὸς συνοδευθεὶς ὑπὸ φρικῶδους αἰμοπτυσσίας ἐκάλυψε τὰς τελευταίας αὐτοῦ λέξεις.

Ἐξ ἕκτοτε παρήλθον μῆνες καὶ ὁ ἀτυχὴς πατήρ συνεσπειρωμένος παρὰ τῆς θερμάστρας, μὲ ὄψιν πελιδνὴν, μὲ βλέμμα πυρῆσον, μὲ τὴν κόμην ἠδὴ λευκοφαῖον, ἐφάνετο μετρώων μετ' ἀγωνίας τὰς παρερχομένας στιγμάς. Αἴφνης ἡ θύρα ἠνεφύθη καὶ ὁ ἰατρός μὲ τὸ μέλαν ἐνδυμᾶ του καὶ τὴν ἱπποκρατικὴν ῥάβδον του ἐφάνη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου. Ὁ ἀσθενὴς ἐμειδίασε μειδίημα εἰρωνικόν. Πῶς εἰσθεσήμερον, εἶπε πρὸς τὸν πάσχοντα δίατρος· βεβαίως; κλίτερα. Ὁ πάσχων ἐγέλασε γέλωτα φοβερόν. Ἄκουσον, ἰατρε, εἶπεν. Ἀποθησάω ἀνοητότατα, φθισικὸς δὴλ. ὡς ἡ Τραχιάτα, δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον εἰς ποῖαν πράξιν. Ἄντι ὅμως νὰ ὑψώσῃτε ὡς ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου ἰατρός τὸ βλέμμα πρὸς τὴν στέγην καὶ νὰ εἴπητε «τετέλεσται, ἡ ἀγωνία ἤρξατο» λέγετέ εἴθε καλλίτερα.» Δὲν εἶμαι παιδίον ὡς ὄλοι οἱ ἀσθενεῖς, εἶμαι ἀνὴρ, ἰατρε· βλέπω δὲ μετὰ λύπης μου, ὅτι ἡ ἀγωνία μου παρατείνεται πέραν τοῦ δέοντος, καίτοι ἅπαντα τὰ φάρμακά σας χύνονται ἀπὸ τοῦ παραθύρου τούτου.

Ἄκουσατέ με καὶ θὰ μὲ ἐννοήσῃτε ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν εἰς τὸ βλέμμα σας ἀνέγνων τὴν καταδικὴν μου, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν μὲ συμβουλευσάτε νὰ μεταβῶ εἰς μεσημβρινωτέραν χώραν, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, λέγω, ἐκείνης ἐλαβὼν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀποθάνω ὅσον ἐνεσθὶ ἐνωρίτερον. Τοῦτο δὲ διότι ἐντὸς τῆς συρτοθήκης ταύτης ὑπάρχουσι κερμάτια τινὰ χάρτου ἐρυθρᾶ, κίτρινα, πράσινα, ὧν κατὰ ἐξαμηνίαν ἀφαιροῦμεν τοκομερίδια τινὰ καὶ δι' ὧν ζῶμεν. Τὰ τοκομερίδια τοῦ ἔτους ἐξωδεύθησαν ἐντὸς τῆς ἀ. τριμηνίας, σήμερον δὲ ἡ σύζυγός μου ἠναγκάσθη νὰ ἐξαργυρώσῃ ἐν ἐκ τῶν χαρτίων αὐτῶν, ἅτινα μεθ' ἰδρώτος καὶ αἵματος ἀπεκτῆθησαν καὶ δι' ὧν εἶχον ἐξασφαλίσῃ τὸν ἄρτον τῆς συζύγου καὶ τοῦ τέκνου μου. Ἐὰν ἡ ζωὴ μου παραταθῇ διὰ φαρμάκων καὶ ταξιδίων ἐπὶ ἐν ἡ δύο ἔτη, τὰ δύστηνα ταῦτα ὄντα θέλουσι μείνει ἄνευ ἄρτου καὶ στέγης. Ἡ σύζυγός μου ἢ προσφιλεῖς, τὸ τέκνον μου τὸ μονογενὲς θέλουσι ζητήσῃ ἐλεημοσύνην, διότι οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλη δύνανται νὰ κερδίσωσιν ὀδολόν.

Ἵσως φίλος μου τις δραματικὸς συμβουλευσῃ τὴν θυγατέρα μου νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τότε ἀλλοίμονον.

Ἄλλὰ ἰδοὺ ἰατρε μου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ· λοιπὸν ἀφετέ με νὰ ἀποθάνω ἐν εἰρήνῃ καὶ μὲ τὴν συνείδησιν ἡσυχον, ὅτι ὁ ἐγωισμὸς μου δὲν συνεπήγαγε τὸν ἠθικὸν τῶν προσφιλεστάτων μοι ὑπάρχων θάνατον.

Τὴν ἀληθῆ ταύτην ἱστορίαν διηγήθητέ την, ἰατρε, πρὸς

τούς πατέρας εκείνους, οΐτινες άγνοούσιν ότι την εύτυχίαν άκολουθεί πάντοτε ή δυστυχία· οΐτινες δέν έσκέφθησαν ως έγω να έφοδιάσωσι τά τέκνα των διά των όπλων εκείνων, δι' ών ύψιμέτωπα δύνανται να άτενίσωσι την δυστυχίαν, αντιπαράταττοντα είς αύτην την ζωοσώτειραν και εύεργετικήν έργασίαν.

Μαρία Μαυρογορδάτου.

ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

Β'.

Η ΑΠΛΟΤΗΣ

(Συνέχεια ίδε προηγ. φύλλον.)

Ανάγκη όμως να προσθέσω ότι ίνα άρέσει τις δέν απαιτείται να είνε ώραία και πλουτίως ένδεδυμένη, ή να είνε έξαιρέτως φιλόκαλος. Της καλλονής και του πλούτου, δέν μετέχουσιν ή μικρός αριθμός προνομιούχων φύσεων· το πρώτον των δώρων τούτων δέν άποκτάται, όσον δ' άφορξ το δεύτερον, ως και άλλαχού ήδη είπον, αί γυναίκες δέν δύνανται ή σπανίως, σπανιώτατα, φεΰ! να έργασθώσιν, όπως άποκτήσωσι περιουσίαν.

Αλλ' ύπάρχει δεύτερα καλλονή, ή χάρις· δεύτερος πλούτος, ή καλλιαισθησία, ήτοι το πνεύμα της τάξεως και της άρμονίας, το δυνάμενον να άναπληρώσῃ πλείστα φυσικά δώρα. Ούτω δέ ο Θεός έπέτρεψεν, ίνα οί στερούμενοι πλούτου και καλλονής δυνήθωσι ν' άρέσωσι τη βοήθειά των προτερημάτων, άτινα άποκτώνται διά της θελήσεως, της δυνάμεως της ψυχής, και, άς μη λησμονώμεν, ώ μητέρες! της καλής άνατροφής. Αί! λοιπόν, διατεινόμεναι ότι ή χάρις, ή καλλιαισθησία, τά θέλητρα, ή φιλοκαλία δέν δύνανται ν' άποκτηθώσιν άνευ της τηρήσεως του παραγγέλματος του έξαιροντος την άλήθειαν ως το ούσιωδέστερον προτέρημα· λέγουσα δ' άλήθειαν έννοώ την απλότητα, ήν έξυμνώ ένταύθα.

Να είνε τις απλή και άληθής, ίδού το μυστήριο της τύχης του άρέσκειν· διά της απλότητας ή γυνή θα έπιδείξη κάλλιον τά προτερήματά της, θα όμολογήσῃ τας έλλείψεις της, και θα ύπομείνῃ τας ύπεροχάς, άς θα τηρήσῃ εκ της φύσεως, εκ της κοινωνικής της θέσεως ή εκ των άρετων της. Διά του περιήπτου τούτου θα συγκρατήσῃ την ύπόληψιν και το σεβας του κόσμου, συγχρόνως δέ και την άγάπην αυτού· τούτο δέ είνε δυσχερέστατον. Ούσα ή γυνή απλή και άληθής έν τῷ άτόμῳ της, έν τοις λόγοις της, εκτιμάται δι' ό,τι είνε πραγματικώς, χωρίς να εκτίθεται είς μομφάς περι φιλαρεσκείας, ίσοδυναμούσας προς μομφάς περι διπροσωπίας και κακής πίσεως.

Πόσαι γυναίκες δέν έμειναν άναυδοι άπέναντι τοιαύτης συκοφαντίας, καθ' ής είχον πράγματι το δικαίωμα ν' άγανακτήσωσιν, αλλ' ής έν τούτοις ήσαν κατ' επιφάνειαν άξιαί, ένεκα του τρόπου καθ' όν έβίουν· διότι είχον θύσει τη φιλαρεσκεία, ήτις διδάσκει την τροποποιήσιν και την επιτήδευσιν ως μέσα δι' ών άρέσκει τις και καθίσταται άγαπητή.

Ζαχαρούλα Λαμνή.

ΤΥΠΗΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ

(Συνέχεια ίδε προηγ. φύλλον.)

*Η Δηϊάνειρα λοιπόν εύρίσκειται είς την άνάγκην να δοκι-

μάσῃ την δύναμιν του φίλτρου τούτου, και χρωματίζει δια του αίματος του Νέσσου τον χιτώνα και το ήμάτιον του *Ηρακλέους, άπερ διά του Λίχου άποστέλλει αυτῷ. Αφελής και καλή ή Δηϊάνειρα άπέχει του να χρησιμοποιήσῃ την άπιστον των μαγισσών τέχνην· αλλα εάν, τη ένεργεία του φίλτρου τούτου κατορθώσῃ να άνακτήσῃται ήτην άγάπην του *Ηρακλέους!! Οία εύδαιμονία!!

Μετά δειλιάς ούχ ήττον άποφασίζει να καταφύγῃ είς το μέσον τούτο. Το μυστικόν της έμπιστεύεται προς τας νέας Τραχινίας, αίτινες άποτελοϋσι τον χορόν και διά του όνόματος των όποίων ο συγγραφεύς τιτλοφορεϊ το δράμα τούτο. Ουδέν άγνότερον και ωραιότερον του παρθενικού τούτου έξ ωραιότητων νεανίδων συμπλέγματος, ών ή του βίου άπειρία άποτελεί εύτυχη αντίθεσιν προς την Δηϊάνειραν, την προφώς ώριμάσασαν ταύτην γυναίκα, ως εκ των φροντίδων της μητρότητος και των πικριών του *Υμεναιου.

Αφού ένεχείρισε τῷ Λίχῳ το προς τον *Ηρακλέα ύπ' αυτης άποστέλλόμενον δώρον, άφού ύπέδειξεν αυτῷ, ότι ήδύνατο να τῷ γνωστοποιήσῃ την συμπαθή ύποδοχήν, ήν προς την ξένην αυτη παρέσχεν, ή Δηϊάνειρα προσθέτει μίαν λέξιν, έν ή συμπεριλαμβάνονται ή τε άξιοπρέπεια της γυναικός μετά του έρωτος και της θλίψεως της προδοθείσης συζύγου.

«Τι δύνασαι να τῷ εἴπῃς εἰ ; διότι δέν θέλω να μάθῃ ότι φελογμαι υπό της επιθυμίας να τον έπαρῶ, πρίν ή γνωρίσω, εἰν εἰγώ αυτη εἰμι επιθυμητή παρ' αυτῷ.»

*Ο Λίχας απήλθεν. Μέχρι της έποχής ταύτης κατά τας όδηγίας του Κενταύρου ή Δηϊάνειρα είχε προφυλάξει το αίμα αυτού από της έπηρείας του φωτός και του ήλιου. Συνωδῆταις όδηγίαις ταύταις έμπεριέκλεισεν έντός έρμητικῶς κλειόμενου κιβωτίου τον χιτώνα, όν ο Λίχας φέρει προς τον *Ηρακλέα... Αλλά, φρίκη! το τεμάχιον του μαλλίνου ύφάσματος, δι' ού αυτη έθαψε τον χιτώνα, μόλις εκτεθέν είς το φῶς άποσυνετέθη... *Η Δηϊάνειρα προβλέπει οδυνηράν καταστροφήν, έρρίζεται δέ ότι, εάν ο σύζυγος αυτης άποθάνῃ δι' αυτης, θέλει πάραυτα παρακολουθήσει αυτόν είς τον τάφον. Ένῷ ή τάλαινα γυνή άφίεται είς τας θλιβεράς ταύτας σκέψεις, ο πρωτότοκος των υίων αυτης *Υλλος, ο ύπ' αυτης άποσταλείς είς αναζήτησιν του ιδίου πατρός, επανακάμπεται και έξκαλος υπό όργῆς και φρίκης καταμέμφεται πικρῶς της μητρός αυτού. *Ο χιτών, όν προς τον ήρωα άπέστειλε, και όν ούτος μετά χαρᾶς περιεβλήθη, προσεκολλήθη περι το σώμα αυτού, δέν ήδύνατο δέ να άποσπάσῃ αυτόν ή μετά των έν φρικτοῖς πόνους και όδύνας καταφθειρομένων σαρκῶν του.

*Ο *Ηρακλῆς κυριευθείς ως εκ των φρικτών όδυνών υπό άγρίας μανίας έλαθε τον κομιστήν του χιτώνος Λίχαν εκ του ποδός και έξεσφενδόνισεν αυτόν επί τινος βράχου, κατηράσθη δέ τον *Υμεναιον τον συνδέσαντα αυτόν μετά της Δηϊάνειρας. Νεκρόν λοιπόν ή θνήσκοντα θέλει δεχθῆ τούτον μετ' όλίγον ή Δηϊάνειρα.

Εί και ή όργῆ του *Υλλου κατά της ίδιας μητρός ήν μεγάλη, ούδ'όλως όμως έσκέφθη ούτος να ύψώσῃ κατ' αυτης χείρα μητροτόνον, ως ο *Ορέστης κατά της Κληταιμνήστρας. Μετά παιάς δέ δειλιάς ούτος εύχεται, όπως ή θεία δικαιοσύνη τιμωρήσῃ την ένοχον.

Διά μιᾶς και μόνης λέξεως ή Δηϊάνειρα ήδύνατο να άπο-

δείξῃ την άθωότητά της. Την λέξιν ταύτην δέν την έπρόφερε, μεθ' όλας τας παρακλήσεις των Τραχινίων παρθένων. Εισέρχεται σιωπηλή και σύννουσ είς τά άνάκτορα, ρίπτεται παρὰ τους πόδας του βωμού μετά κραυγῶν όδύνης και άελπισίας, περιπλανάται στενάζουσα και όλοφυρομένη έν τοις θαλάμοις αυτης, προ του θαλάμου δέ του *Ηρακλέους τρομεράν ή πιστή σύζυγος λαμβάνει άπόφασιν. Εισέρχεται έν αυτῷ, κοσμεϊ διά πλουσίαν και πολυτελών κόσμων την κλίνην του ήρωος και άφού κατέβρεξεν αυτην διά των δακρύων της, κατακλίνεται έν αυτῇ, πλήττουσα έαυτην διά θανατηφόρου πληγῆς. *Ο παρευρεθείς είς την αυτοκτονίαν ταύτην *Υλλος χωρίς να δυνήθῃ να έμποδίσῃ το θανατηφόρον τραῦμα, γνωρίζει ήδη την άθωότητα της μητρός. Μεταμελείται διότι άδίκως κατεμέμφθη της μητρός· τά δάκρυα δέ και αί θωπεΐαι αυτού καταπραΰνουσι την άγωνίαν ταύτης. Καθήκοντος προσφιλοϋς ή εκτέλεσις έναπόκειται ήδη είς τον *Υλλον τον υιόν τούτον, τον μετά τόσου σεβασμού άφωσιωμένον τοις γονεϋσιν αυτού. *Ο τε ο εκπνέων *Ηρακλῆς θέλει να επιβάλλῃ ύστάτην τινά ποινήν τη Δηϊάνειρα, ο υιός έσχε την ύστάτην παρηγορίαν να αναγγείλῃ προς τον πατέρα, ότι ή μητηρ αυτού απέθανεν άθώα. Αλλ' οϊαν σκληράν δοκιμασίαν έπιφυλάσσει αυτῷ ή εϊμαρμένη. *Ο θνήσκων πατήρ έντέλλεται αυτῷ να νυμφευθῇ την νέαν *Ιόλνν την παραιτίον ταύτην της δυστυχίας της οικογενείας του. Καίτοι μετά γενναίας άγανακτήσεως ο υιός της Δηϊάνειρας άποποιείται τον φρικώδη τούτον ύμεναιον, ούχ ήττον άδυνατεί να παρακούσῃ την τελευταίαν του πατρός αυτού εύχην.

Έν τη έπιτυχεί άπεικονίσει του πάθους της Δηϊάνειρας και τη άσυνειδήτῳ του έγκλήματος διαπράξει, είς ήν ώθεϊ αυτην το προς τον σύζυγον πάθος της, ο ποιητής κινεί τον οϊκτον του θεατοϋ, όν ούδενι ή δυστυχία άποποιείται.

*Η Δηϊάνειρα είνε το πρώτον θύμα του έρωτος, ο παρίστησιν ήμιν το έλλην. δράμα δυνάμεθα δέ να εκτιμώμεν αυτην, χωρίς ο προς την δυστυχίαν αυτης άποδιδόμενος σεβασμός να άποτελῇ ύβριν τινά κατά της άρετῆς.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Το θέρος με το άφόρητον θάλπος και τά ασφυκτικά κύματα του άέρχεται ήδη δρομαίως και κατεπειγόντως, άφίνον όπισθέν του είς άνάμνησιν της εύεργετικής θερμότητός του την ώριμάσασαν σταφίδα μας, έξ της έξησφαλίσθη ο άρτος τόσων οικογενειαρχών.

Το φθινόπωρον άποτόμως διεδέχθη αυτό καταβιάσαν τον δείκτην του θερμομέτρου μας από 37 είς 25 βαθμ. Βορρᾶς σφοδρός πνέων, κατακαλύπτει την πόλιν υπό νεφών κοινορτοϋ, ήμισα τη άληθεία εύχαρίστου διά τε τους έν ταις όδοις περιφερομένους και τας κατά τας ήμέρας ταύτας είς έπιπλοναστώσων διατελούσας οϊκοδεσποίνας. Πάντα ταύτα είνε βεβαίως όχληρά και δυσάρεστα, αλλ' εκ των δυαρέστων εκείνων, άτινα διακόπτουσι την μονοτονίαν του βίου, παρερχόμενα χωρίς να χόφῃσων ήχνη της διαβάσεώςτων. Έπιστήσωμεν όμως, φίλη άναγνώστρια, την προσοχήν ήμῶν είς την αϊφνίδιον ταύτην του καιρού μεταβλήν, την συνεπαγομένην πάντοτε τρομεράς και άνεπανερθώτους δυστυχίας.

Τα εκ της μεταβολῆς της άτμοσφαιρικής καταστάσεως αϊφνίδια κρυολογήματα, είνε έχθροί θανάσιμοι της υγείας και της καλλονῆς της γυναικός. Έκ τούτων άπορρέουσι το ήμισυ, ίνα μη είπωμεν το πλείστον των όξειών άσθενειών και των επί των ανθρῶν μετώπων προώρων γεννωμένων ρυτίδων. *Η άπότομος από της θερμῆς είς την ψυχράν άτμόσφαιραν μετάβασις έπιφέρει άπότομον συστολήν των έπιδερμικών πόρων, συνώθησιν του αίματος επί των έσωτερικών όργάνων, και κατά φυσικόν λόγον φλογώσεσι και έρεθισμοϋς τούτων, έξ οϋ καταρροαί, πλευρίτιδες, περιπνευμοναί, ρευματισμοί κ. ά.

Προτιμήσωμεν λοιπόν να ένδυόμεθα διά βαρέιν μάλλον ή δι' έλαφρών ένδυμάτων, ιδίως την νύκτα· έφοδιάζόμεθα πάντοτε δι' επανφορίων, και μη θυσιάζωμεν είς την κομψοπρεπή φιλαρέσκειαν την τόσον πολύτιμον υγείαν μας. Αί άναίμικαι ιδίως και νευρικαι γυναίκες αισθάνονται το ψυχος πολυ περισσότερον των άλλων.

Και επειδή ο λόγος περι ένδυμάτων και υγεινῆς, όλίγας λέξεις, φίλη άναγνώστρια, περι της κλίνης ήμῶν, έν ή διερχόμεθα το ήμισυ σχεδόν του βίου ήμῶν. Τα στρώματα δέν πρέπει να είνε πολυ μαλακά, διότι συνεπάγονται συμφορήσεσι του αίματος, εφιάλτας, έρεθισμόν του νευρικού συστήματος, συντελοϋσι δέ και είς εύσαρκίαν, πραγμ' όπερ πάσα φιλόκαλος γυνή πρέπει παντί σθένει να άποφεύγῃ.

Μη τοποθετήτε ποτέ την κλίνην σας έντός παστάδος, αλλα οϋτε περικαλύπτετε αυτην διά παραπετασμάτων, διότι τούτο έμποδίζει την ανανέωσιν του άέρος. Ταύτα άς χρησιμεύωσιν είς στολισμόν της κλίνης, χωρίς να φυλακίζωσιν ήμᾶς έντός αυτης, ένθα έντός όλίγου ο άήρ μεταβάλλεται διά της εκπνοῆς ήμῶν είς καθρόν ανθρακικόν όξύ.

Το ύπνοδωμάτιον δέν πρέπει να έχῃ θερμοκρασίαν άνωτέραν των 11—14 βαθμῶν.

Γυνή υγιῆς δέν δικαιούται να μένῃ πλέον των 8 ώρων έν τη κλίνῃ της, το πολυ έννεα, εάν κατ' έξαιρέσιν έχῃ πολυ κοιπάσει την προτεραίαν. *Ο ύπνος είνε άνάπαυσις, ή μάλλον στιγμιαίος θάνατος χορηγῶν νέαν ζωήν· είνε ως λέγουσιν οί ποιηταί βάλαμνον επανορθωτικόν. *Έχομεν άνάγκην αυτού όσον και της τροφῆς. Δέν πρέπει λοιπόν ποτέ να συντομεύωμεν τας ώρας του ύπνου, δι' ών αναπαύονται τά νεϋρα, οί μϋς και έν γένει ο όργανισμός ήμῶν.

*Ο κατ' επανάληψιν άνεπαρκῆς και διακεκομμένος ύπνος προξενεί μεγάλην κόπωσην είς το μυϊκόν σύστημα, έξασθενεί την κρᾶσιν, ήτις ως εκ τούτου καθίσταται έπιρριπεστέρα είς άσθενείας.

Μη άγρυπνώμεν λοιπόν άργά το έσπέρας, διότι ο ύπνος της πρωίας δέν αναπαύει έσον ο έσπερινός· εάν δέ κατά σύμπτωσιν κατακλιθῆτε άργότερον του συνήθους, φάγετε κατι έλαφρόν προ της κατακλίσεως, ίνα άποφύγητε την εκ της άργοπορίας ταύτης προκύπτουσαν άϋπνίαν, ήτις καταστρέφει την καλλονήν της γυναικός.

*Οταν εισέρχησθε είς την κλίνην, προσπαθήτε να άναμνήσκῃσθε πράγματα εύχάριστα, όπως άποκοιμηθῆτε μειδιῶσα και ούχι κατηφῆς. *Η κατάστασις αυτη δρᾶ μεγάλως επί τε του ύπνου και της καλλονῆς σας. Μ. *Ηλιοπούλου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κ. Σταύρος Δ. Τριακόπουλος μετὰ τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐπεξεργάσθη μετὰ θαυμαστῆς τέχνης καὶ πρωτοτυπίας ὡραιότατην τοῦ διαδόχου εἰκόνα ἐν τῷ μέσῳ πολυποικίλου ἀνθοπέκτου συμπλέγματος. Ἡ εἰκὼν ὁμοιωτάτη τῷ πρωτοτύπῳ καὶ καλλιτεχνικώτατα διὰ τεμαχίων (application) βελούδου ἐπὶ λευκῆς βατίστης ἐπεξεργασμένη προδίδει ἐπιτηδειότητα τεχνίτου, οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐπὶ τούτοις τὰ ἀνά τὸ σύμπλεγμα ὑποφαινόμενα διάφορα ἀρχαῖα καὶ νέκ μνημεῖα τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, τὰ φυσικώτατα, εἰ καὶ διὰ βελούδου ἐπεξεργασθέντα, ἀποτελοῦσι μετὰ τῆς λοιπῆς ἐργασίας χειροτέχνημα, ὅπερ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ δυσκόλως ἤθελον ἐπεξεργασθῆ.

Ἐκπληττόμεθα πῶς τοιοῦτον ἀνεκτίμητον ἀριστούργημα τέχνης καὶ πρωτοτυπίας, μὴ στερούμενον δὲ καὶ ἱστορικῆς σημασίας δὲν ἠγοράσθη παρὰ τινος τῶν πολυτελεῶν ὁμογενῶν μας, ἵνα δωρηθῆ τῷ διαδόχῳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνθαρρυνθῆ καὶ ὁ ἀξιόλογος καλλιτέχνης πρὸς ἐξακολούθησιν τοιαύτης φύσεως ἔργων, τιμῶντων ἀληθῶς τὴν ἑλληνικὴν καλλιτεχνίαν. Ἡ ψυχρότης τῶν ἡμετέρων πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἔργου, ἠνάγκασε τὸν κ. Σ. Τεργιακόπουλον νὰ ἐκθέσῃ αὐτὸ εἰς λαχεῖον, οὗ ἡ ἐκκύβευσις γενήσεται ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ κ. Μ. Μελά εἰς Κηφισίαν. Ὀλίγοις ἐναπομένουσιν ἔτι ἀριθμοί, παρακαλοῦνται δὲ αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἴδωσιν αὐτὸ καλλιτεχνίδες καὶ ἐρασιτέχνιδες τῆς πόλεώς μας Κυρίαί νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀπὸ τῆς αὔριον εἶναι ἐκτεθειμένον τὸ ἀριστούργημα τοῦτο.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Διχροῦντος τοῦ τριακονταετοῦς πολέμου ὁ κ. Δε-Σαιν-Βαλμόν συνταγματάρχης ὑπὸ τὸν δούκα Κάρολον IV, εἶχεν ἀφῆσει τὴν σύζυγόν του εἰς τὰ κτήματά του, ἵνα ἐπιβλέπῃ καὶ ἐπιστατῆ αὐτά. Ἀξιωματικὸς τις τοῦ ἐχθρικοῦ ἱππικοῦ, ἦλθε πρὸς αὐτὴν ἐνεκαθιδρόθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς διάγων βίον σκανδαλώδη. Ἡ κυρία Δε-Σαιν-Βαλμόν ἔγραψε παραπονυμένη πρὸς τὸν κύριον αὐτόν, ὅστις ἀπάντησε πρὸς αὐτὴν αὐθαδῶς καὶ ὑπερηφάνως· τοῦτο ἤρεθισεν αὐτὴν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν παρὰ τοῦ αὐθάδους τούτου. Ἔστειλε λοιπὸν εἰς αὐτόν ἐν ἐπισκεπτῆριον, ἐν ᾧ ἔγραψεν ὅτι, ἐπειδὴ προσέβαλλε τὴν γυναικαδέλφην του, ἀνέμενον αὐτὸν μετὰ τὸ ξίφος ἀνά χεῖρας εἰς ὠρισμένον χρόνον καὶ τόπον· τὸ ἐπισκεπτῆριον τοῦτο ἔφερον ὄνομα ὁ ἱππότης Δε-Σαιν-Βαλμόν.

Ὁ λοχαγὸς ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν καὶ παραλαβὴν τοῦ μαχόμενου τοῦ διηυθύνθη πρὸς τὸ ὑποδεικνύμενον μέρος, ἐνθα ἡ κυρία ἀνέμενον αὐτὸν ἀνδρῶν ἐνδεδυμένων ἢ μονομαχίᾳ ἤρξατο καὶ ἡ κυρία ἀφώπλισεν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τὸν αὐθάδη ἀντίπαλον πρὸς ὃν εὐγενῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς εἶπεν: Ὑποθέτετε, κύριε, ὅτι ἐμονομαχήσατε μετὰ τοῦ ἱππότητος Δε-Σαιν-Βαλμόν· μάθετε ὅμως ὅτι ἡ ἀποδίδουσα ἡμῖν τὸ ἡμιθραυσθὲν ξίφος σας ὀνομάζεται κυρία Δε-Σαιν-Βαλμόν καὶ παρακαλεῖ ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι φέρησθε εὐγενέστερος πρὸς τὰς κυρίας. Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ἀπεμακρύνθη ἀφήσασα τὸν δυστυχῆ λοχαγὸν ἐμβρόντητον ὑπὸ αἰ-

σχύνῃς, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης οὗτος ἐξηφανίσθη, ἵνα μὴ φανῆ πλέον εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

Ὁ βίος τῆς γυναικὸς ταύτης ἀπετέλει σύνολον ἀρετῶν καὶ ἐνεργητικότητος τιμησάσης τὴν πατρίδα αὐτῆς Λωραίνην. Τὸ ὄνειρον αὐτῆς ἀπὸ τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας ἦτο νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς ἄνδρα· ὡραιότατη εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ προσβληθῆ ὑπὸ εὐφλογίας, ἥτις παρεμύρφωσε τὸ ὡραῖον αὐτῆς πρόσωπον· καὶ ὅμως ἔχαιρε διὰ τοῦτο λέγουσα, ὅτι τοιοῦτοτρόπως ὁμοιάζε μᾶλλον πρὸς ἄνδρα.

Εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν σχολὴν Galliard τῆς Γενεύης, ἐγένετο ἐσχάτως ἐκθεσις τῶν ἔργων τῆς δεσποινίδος Ῥαπέν. Ἀθρόον πλήθος συνέρρευσε εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ἥτις ἦν ἀληθῶς μικρὸν τι ἀριστούργημα.

Ἡ δεσποινὶς Ῥαπέν εἶναι μόλις δεκαοκταετής. Πολλοὶ ἀγνοοῦσιν ὅτι ἡ κόρη αὕτη, ἥτις ἐγεννήθη ἀνευ βραχιόνων, ἔχει ὑπερφυσικὴν κλίσιν εἰς τὰς ὡραίας τέχνας· κατώρθωσε δὲ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς χεῖρας αὐτῆς διὰ τῶν ποδῶν τῆς, καὶ μόλις ὀκταετίς τὴν ἡλικίαν εἶχεν ἤδη ἐν καταπληκτικῇ ὁμοιότητι ἐπεξεργασθῆ τὴν προτομὴν τῆς διδασκαλίσσης αὐτῆς.

Κατετάχθη πρὸς διετίας εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν σχολὴν τῆς Γενεύης, τὴν διηρημένην εἰς τμήμα ἀρρένων καὶ θηλέων κατ' ἔτος γίνεται ἐκθεσις τῶν ἔργων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καθ' ἣν ἡ δεσποινὶς Ῥαπέν τυγχάνει πάντοτε τοῦ πρώτου βραβείου. Μέχρι τοῦδε ἐπεδόθη εἰς ἔργα πλαστικῆς, μετ' οὐ πολὺ δὲ αὕτη ἐπιδοθήσεται εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ μαρμάρου.

Διακρίσει νεαραὶ διδασκάλισσαι Ἀμερικανίδες ἐπεχείρησαν κατὰ τὸ διάστημα τῶν παύσεων περιήγησιν ἀνά τὰς κυριώτερας καὶ διασημότερας πόλεις τῆς Εὐρώπης, πρὸς πλουτισμὸν τῶν γνώσεων αὐτῶν. Ἐπεσκέφθησαν μέχρι τοῦδε τὴν Σκωτίαν καὶ Ἰρλανδίαν, διαμένουσι δὲ ἀπὸ δεκαήμερου εἰς Παρισίους. Λέγεται ὅτι θὰ ἐπιτεκρηθῶσι τὴν Ἑλβετίαν, καὶ Βόρειον Ἰταλίαν ἐπανερχόμεναι δὲ εἰς Ἀγγλίαν θέλουσιν ἐπισκεφθῆ τὴν Στραφόρ-οὐρ· Ἀθρόον, τὴν γενέτειραν τοῦ Σαικσπέρου πόλιν καὶ ἐκεῖθεν ἀναχωρήσουσι περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

Τρομερὸν δυστύχημα συνέβη κατ' αὐτάς ἐν τῇ λίμνῃ Μιχιγγάμη τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Πυρκαϊὰ ἐξεράγη ἐν τῷ ἀγγλικῷ ἀτμοπλοίῳ Champlain κατὰ τὸ μεσονύκτιον, καὶ ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἀριθμοῦνται οἱ τε καέντες καὶ πνιγνέντες.

Κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ὁ πλοίαρχος τῆς γοσιέττας Ρακίνα, ὅστις περισυνήγαγε τοὺς ἐν τῇ λίμνῃ παθόντας ναυαγούς διηγεῖται ἐπεισώδιόν τι μεγάλῃν περιποιῶν τιμὴν εἰς νεαράν τινα ἡρώϊδα. Ὅτε ὁ πλοίαρχος εἶδε τὸ καιόμενον πλοῖον, ἔστειλεν ἀμέσως λέμβους μετ' ἀνδρῶν, ἵνα σώσωσι τοὺς ἐν τῷ καιομένῳ ἀτμοπλοίῳ ἄνδρας. Πρὶν ἢ αἱ λέμβοι φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, συνήντησαν νεαράν γυναῖκα κολυμβῶσαν ὡς κῆτος καὶ διευθυνομένην εἰς τὴν ζηνάν, διὰ τῶν ὀδόντων δὲ αὐτῆς κρατοῦσαν σφιγκτὰ τὴν ἐσθῆτα μικροῦ παιδός, οὗ τὴν κεφαλὴν ἐκράτει ἐκτὸς τοῦ

ὕδατος. Ἡ κόρη αὕτη ὀνομάζεται Μαρία Βακεφίλδ, de Charlevin. Ἐπήδησεν ἐκ τοῦ πυρπολουμένου πλοίου φέρουσα τὸ μικρὸν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς· μετὰ τοῦτο βοηθηθεῖσα ὑπὸ ἐπιπελοῦσης σανίδος ἐκράτησε διὰ τῶν ὀδόντων τῆς τὸ δυστυχῆ μικρὸν, καὶ μετ' ἀκαταπονήτου ταχύτητος καὶ θάρρους διηυθύνετο πρὸς τὴν παραλίαν.

Ἐνεπιστεύθη λοιπὸν αὕτη τὸ πολύτιμον φορτίον τῆς εἰς τὴν πρώτην λέμβον, ἣν συνήντησεν, ἀποποιηθεῖσα νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ καὶ παρακαλοῦσα τὸν πλοίαρχον νὰ σπεύσῃ εἰς σωτηρίαν τῶν ἄλλων· ἐκείνη δὲ κολυμβῶσα ἔφθασεν εἰς τὴν ἀκτὴν, ἐνθα μετ' ὀλίγον μετεφέρθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ναυαγοί, οὓς πρώτη αὕτη περιέβαλε καὶ περιποιήθη.

Ὁ πλοίαρχος Hauson διακηρύττει ὅτι ἡ δεσποινὶς Βακεφίλδ εἶναι ἡ γενναιοτέρα καὶ δραστηριώτερα γυνή, ἣν ἐν τῷ βίῳ του συνήντησε, καὶ ὅτι ὀλίγοι ἄνδρες θὰ ἔπραττον, ὅτι αὕτη ἔπραξε κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν.

Καὶ ἄλλη δῆμαρχος ἐν Ἀμερικῇ. — Ἡ κυρία Σωσάνα Μεδόρα Σάλτερ, ἐξελέγη κατ' αὐτὰς δῆμαρχος ἐν τῇ πόλει Ἀργονία τῆς ἐπικρατείας Κανσάς. Ἡ δῆμαρχος αὕτη εἶναι σύζυγος δικηγόρου καὶ μήτηρ τεσσάρων τέκνων. Σημειώτεον ὅμως, ὅτι ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ Κανσάς αἱ γυναῖκες ἀπέκτισαν ἤδη τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζεσθαι.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐβδομάς εὐεργετικῶν παραστάσεων. Δευτέρα. Petite mariée ὑπὲρ τοῦ καλοῦ κωμικοῦ κ. Μονκλαίρ· δυστυχῶς ἀραιύτατον ἀκροατήριον ἕνεκα τῆς κακοκαιρίας. Τρίτη. Βοκάκιος. Εὐεργετικὴ ὑπὲρ τοῦ κ. κ. Δηβριώτη συμπαθεστάτου γραμματέως τοῦ γαλλικοῦ θιάσου, ὅστις

23

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ἡ παραφροσύνῃ αὕτη δὲν ἦν προτιμότερα τῆς προτέρας θέσεως τῆς δυστυχῆς, ἥτις ἐν τῇ ὀρθοφροσύνῃ εἶχε πλήρει συνειδησιν τῆς δυστυχίας τῆς οἰκογενείας τῆς, τῆς ἀσθενείας τοῦ πατρὸς τῆς, τῶν κινδύνων τοῦ μέλλοντος; Εἰς τρόπον ὥστε ὁ Μᾶξ ἤχητο σχεδὸν ἐνίοτε, ὅπως μὴ ἡ ἀδελφὴ του συνέλθῃ εἰς τὴν τρομερὰν πραγματικότητά.

Ἄλλως τε ὁ Μᾶξ ἦτο ὁ μόνος ἄνθρωπος ὅστις ἐπέχεε φωτεινὴν τινα ἀκτῖνα ἐν τῷ ἐσκοτισμένῳ αὐτῆς ἔγχεφάλω. Ἠγάπα τόσοσιν τὸν ἀδελφόν τῆς, ὥστε ἡ καρδία αὐτῆς ἀντικαθίστα ἐν αὐτῇ τὸν νοῦν· ἔβλεπε λοιπὸν αὐτὸν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς, καίτοι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ πνεύματος διετίλουν ἐν πυκνῷ σκότει. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἡ συναίσθησις αὕτη ἦν παροδική καὶ μετὰ τοῦτο ἔβλεπε ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς πρόσωπον ἐμπιστευτικόν, πρὸς ὃ αὕτη ἐνεπιστεύετο τὰ εὐτυχῆς ἐκστάσεις τῆς εἰς τοὺς μακρινούς τόπους, εἰς οὓς ἡ φαντασία μετέφερεν αὐτήν.

Χάρῃ ὅμως εἰς τὴν ἀκαμπτον τῆς ἐπιστήμης δύναμιν ἡ Αἰκτερίνα βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐθεραπεύθη. Τὰ νέφρ' αὐτῆς ἐσκότιζον τὸν ἐγκέφαλον αὐτῆς διελύθησαν ὡς ἡ κυανὴ ὀμίχλη ἐαρινῆς πρώτης, συμπαραλαβοῦσα μετ' ἑαυτῆς τὰς

τούτους κόπους κατέβαλεν, ὅπως καθ' ἕλυν τὸ χρονικὸν τῶν παραστάσεων διάστημα εὐχαριστήσῃ καὶ ὑποχρεώσῃ τὸ κοινόν, ὅπερ εἰς ἐνδειξιν τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης του ἀθρόον συνέρρευσε κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην. Πέμπτη. Ὁ μικρὸς Φάουστ. Εὐεργετικὴ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ὑψιφώνου κ. Γκρετώ, τοῦ ἐπιτυχέστατου ὑποκριθέντος τὸ πρόσωπον τοῦ Φάουστ. Ἡ κ. Γκρετώ ὡς Μαργαρίτα ἐχειροκροτήθη πολλάκις ὡς καὶ ἡ κ. Σ. Λασσάλ ὡς Μελισσοφελῆς. Διὰ τὸν ἀμίμητον δὲ κ. Douchet ὅτι καὶ ἂν εἶπη τις εἶναι μὴδὲν ἀπέναντι τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας. Χθὲς δὲ Les dragons de Villars εὐεργετικὴ ὑπὲρ τῆς πάντοτε πρωταγωνιστοῦσης καλλιφώνου ἀρθόδος τοῦ γαλλικοῦ θιάσου κ. Λασσάλ. Γενικῶς καὶ ἀκράτητος ἐνθουσιασμός. Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα πλείωτερα περὶ τοῦ ὡραίου τούτου ἔργου καὶ τῆς ἐπιτυχῆς διεξαγωγῆς αὐτοῦ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. — Ἐκλογή Πατρῶν. Ἐπιτυχία τοῦ υποψηφίου τῆς κυβερνήσεως κ. Στεφανοπούλου. Καιρὸς δροσερός. Σπαραδικαὶ πυρκαϊαί. Ἐπιτυχεστάτη τῆς σταφίδος ἀποξήρανσις.

ΓΑΛΛΙΑ. — Ὁ ἐν Σοφίᾳ διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Γαλλίας διετάχθη νὰ καταλίπῃ τὴν θέσιν του. Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ ἐκεῖσε ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως κ. Δηλιγιάννης προὔβιβάσθη εἰς Ταξιάρχην τῆς Λεγώνος τῆς τιμῆς. Ἐκ Παρισίων μεταβήσεται εἰς Ἀθήνας καὶ Κωνσταντινούπολιν ὁ κ. Τρελά μὲ τὴν ἀποστολὴν νὰ μελετήσῃ τὰ ἐπιστημονικὰ φιλανθρωπικὰ καὶ τῆς ἱατρικῆς καταστάματα τῶν πόλεων τούτων. Προσοχή!

ΡΩΣΣΙΑ. — Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀσθενεῖ κρουολογησάκατὰ τὴν μετάβασιν αὐτοῦ εἰς Κοπεγχάγην. Ἡ Ρωσσία ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐπρότεινε τῇ Πύλῃ, ὅπως ἀποσταλῆ ὁ ρώσος στρατηγὸς Ἐχρενρότ ὡς προσωρινὸς διοικητὴς τῆς Βουλγαρίας. Ἡ Πύλη ὅμως δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τοῦ Ρωστικοῦ σχεδίου καὶ τοῦτο κατὰ συνέπειαν θέλει σιωπηρῶς ἐγκαταληφθῆ. Ὁ ἀρχιμανδρῆτης κ. Νεόφυτος τῆς ἐν Πετροπόλει Ἑλληδικῆς ἐκκλησίας προήχθη εἰς ἀνώτερον ταξιάρχην τῆς Ἀγίας

χμαιορικῆς ἐκείνης καὶ φαντασιώδεις χώρας, ἃς ἡ ἀσθενὴς εἶχε δημιουργήσει ἐπ' αὐτῆς. Αἱ γλυκεῖαι αὐτῆς ἐκστάσεις διελύθησαν ἐν τῷ ἀέρι, ὡς ἀγάματα ἐξ ἀτμοῦ, καὶ ὑπὸ τὸ φανταστικὸν τοῦτο ἔδαφος ἀνεῦρε βαθμηδὸν τὴν πραγματικότητά.

Ἐπαναλαμβάνομεν ἡ πρώτη ἀκτῖς τοῦ φωτός τοῦ λογικοῦ τῆς ὑπῆρξεν ὀδυνηρά. Ὅταν ἐνεθυμήθῃ ἡ μᾶλλον ὅτε τῇ εἶπον, ὅτι εἶχε φονεύσει τὴν μητέρα τῆς, ἡ ὀδύνη αὐτῆς ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος διὰ τὸ ἐγκλημα τῆς μητροκτονίας, τὸ μεγαλύτερον τῶν ἐγκλημάτων διὰ τὴν ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην, δευτερεῖον ὅμως διὰ τὸν Θεόν, δι' ὃν ἡ αὐτοκτονία εἶναι τὸ ἀνώτερον τῶν ἐγκλημάτων, διότι μόνος ὁ αὐτοκτονῶν δὲν δύναται νὰ μεταμεληθῆ διὰ τὴν πράξιν του· ἀλλ' ὁ θεὸς εἶναι δίκαιος, καὶ ἡ ἀτυχὴς κόρη ἐγκαίρως ἠνώθησεν, ὅποια διαφθὰ ὑπάρχει μεταξύ ἐγκλήματος καὶ πράξεως διαπραχθείσης ἐν στιγμῇ παραφροσύνης. Ἠνώθησεν λοιπὸν ὅτι δὲν ἦτο ἐνοχος καὶ ἐκλαυσε τὴν μητέρα τῆς, ὡσεὶ ὑπὸ φυσικοῦ θαναοῦσαν θανάτου. Ἐθλίβετο, ἀλλὰ δὲν ἤσθάνετο τύψεις συνειδήσεως.

Ἠρώτησε τὸν Μᾶξ ὅστις τῇ διηγήθη λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς τῆς. Συνεινήθη μεγάλως, ἐκλαυσε, ἀλλὰ διὰ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῆς πεποιθήσεων ἀνεκλήσατο τὴν εἰρήνην τῆς ψυχῆς τῆς. Ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν τάφον τῆς μητρὸς τῆς, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν δὲ ταύτην, ἐθεραπεύθη ἐντελῶς.

"Αννης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως παρ' αὐτοῦ εικοσιπενταετηρίδος ἀπὸ τῆς περιβολῆς τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Λέγεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος προτίθεται νὰ περιέλθῃ κατ' αὐτὰς τὰς Ἑυρωπαϊκὰς αὐλὰς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Α. Γ. Παρισίους. Ἐλήφθη δημοσιευθήσεται. — Καν Μ. Β. Ἀγγρίνιον. Ἐλήφθη γράφομεν. — Καν Π. Ρ. Ἀταλάντην. Σῶμα ἀπεσέλη. — Καν Σ. Κ. Κέρκυραν. — Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. — Καν Χ. Π. Κεφαλληνίαν. Ἀποστείλατε συνδρομὰς. — Κον Μ. Ζ. Χνίτζ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ νέους συνδρομητὰς ἀριθμοὶ ἀπιστέλλονται. Κον Δ. Κ. Σύρον. Καθαρίζουσι τὸ μαῦρον μεταξωτόν, πλύνουσαι αὐτὸ δι' ἀπεσταλαγμένου καφῆ καὶ μετὰ τοῦτο σιδηρόνουςαι ἐκ τοῦ ἀντιστρόφου μίρους. — Καν Μ. Π. Πειραιᾶ. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. — Κον Κ. Η. Θήρην. Σώματα ἀποστέλλονται χρήματα ἐλήφθησαν. — Καν Α. Γ. Χάρκοβον. Εὐχαριστοῦμεν ἀποστέλλομεν καὶ πολιτικὰς. — Καν Μ. Ν. Βάρναν. Ὁ ὑπηρέτης κάμνει τὸν γύρον τῆς τραπέζης, προσφέρων εἰς ὄλου; κατὰ σειράν καὶ οὐχὶ πρῶτον πρὸς τὰς κυρίας. — Καν Μ. Ρ. Ὅταν ἔγῃ τις βερὺ πένθος δὲν κερυρίακεται εἰς γάμους, κατὰ συνήθειαν ἢ ἐρώτησις εἶναι παράδοξος. — Καν Δ. Π. Σύρον. Εἰξεύρετε ὅτι δὲν ἀσχολήμεθα εἰς τὰ τοῦ συρμοῦ θὰ γράψωμεν οὐχ ἥττον προσεχῶς σχετικόν τι. Καν Μ. Ν. Σάμον. Προτιμήσατε τὰ ἐν Ἑλλάδι γράφομεν καὶ ἀποστέλλομεν κανονισμὸν. — Καν Ε. Δ. Κωνσταντινουπόλιν. Δὲν γράφουν ποτὲ ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου των Mme veuve A ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ δικαστικῆς ὑποθέσεως. — Καν Δ. Γ. Λίβερπουλ. Εὐχαριστοῦμεν ἐλήφθησαν νέα σώματα ἀπεσέλησαν. — Καν Μ. Ρ. Μεσολόγγιον. Εὐχαριστῶς ἀποστέλλομεν ἐγνωμονοῦμεν δι' εὐμενεστάτας κρίσεις. — Κον Θ. Η. Αἴγιον. Δὲν ἀνήκομεν εἰς πολιτικὰς μερίδας. συνεπῶς δὲν δυνάμεθα δὲν ἐγράψαμεν κατὰ τοῦ κ. Μ. εἰπομεν τὴν ἀλήθειαν. — Καν Κ. Ν. Πύργον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Θέσατε ἐντὸς πινακίου σούπας ἐν τεμάχιον στρογγύλον φλανέλας

Τὸ φρενοκομεῖον ἀληθῶς ἐπένησε τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Αἰκατερίνης, ἣν πᾶσαι εἶχον ἀγαπήσει· αὕτη ὑπεσχέθη νὰ ἐπισκέπτεται ἐνίοτε τὴν διευθύντριαν μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς, αἵτινες εἶχον φανῆ τόσο ἀγαθὰ πρὸς αὐτήν. Δυστυχῶς τῇ ἐπέπρωτο νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν οὐχὶ χάριν ἐπισκέψεως ἀλλὰ χάριν τῆς ὑγείας τῆς. Διότι ἡ ἐλαχίστη συγκίνησις ἐπέφερον αὐτῇ κλονισμοὺς νευρικοὺς, ὧν ἡ συνέπεια ἦτο πάντοτε ἐπικίνδυνος. Τὴν ἐπικύριον λοιπὸν σπουδαίας τοῦ πατρὸς κακοδιαθεσίας ἡ Αἰκατερίνα ἐτοιμάσασα μικρὸν τι δέμα καὶ ἐνδυθεῖσα εἰσῆλθε, τὸ δέμα ὑπὸ μάλης ἔχουσα, εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ τῆς.

Ποῦ πηγαίνεις τόσο ἐνωρίς, ἠρώτησεν οὗτος, καὶ τί περιέχει τὸ δέμα αὐτό;

Ἐποσχέθητί μοι ὅτι δὲν θὰ τρομάξῃς εἶπεν ἡ Αἰκατερίνα.

Τί τρέχει λοιπὸν;

Πηγαίνω εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Διὰ νὰ ἐπισκεφθῆς τὴν διευθύντριαν.

Ὅχι.

Δατί λοιπὸν;

Νὰ διαμείνω ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

Πῶς; ἀσθενεῖς;

Ἀισθάνομαι ἐμκυτὴν ὀλίγον τρελλήν, εἶπεν ἡ Αἰκατερίνα γελῶσα καὶ δὲν μοὶ ὑπολείπεται ἢ νὰ φονεύσω καὶ σέ, ὅστις με ἀγαπᾷς τόσο.

ἔξέχον ὀλίγον τῶν ἄκρων τοῦ πινακίου. Ῥίψατε ὕδωρ ἕως ὅτου καλῶς μουσκεφθῇ ἡ φλανέλα ἐπὶ τῆς ὁποίας ρίπτετε ποσότητα σπόρου καρδάμου· μετὰ τρεῖς ἡμέρας θὰ ἔγῃτε πρασινάδαν πρὸς διακόσμησιν τοῦ ἐστιατορίου σας, μετὰ πέντε ἡμέρας δὲ θὰ ἔγῃτε ὠραῖον καρδάμον διὰ σαλάταν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἔχετε ἐπὶ μῆνας δόλους νωπὴν ὠραῖαν σαλάταν, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ χλόην πρὸς στολισμὸν.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι προσβολή.

Πρὶν εὐτυχίσης γέλα, μὴ δὲν προφθάσης νὰ γελᾷς ποτέ.
Fenehtersleben

Τὸ πλῆθος εἶναι ὡς ἡ θάλασσα· σὲ φέρει ἢ σὲ καταποντίζει, κατὰ τὸν πνέοντα ἄνεμον.

Ἐλεσάβετ (Βασίλισσα τῆς Ρουμανίας.)

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ἴνα τις ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν πρώτην του κατάστασιν ψητὸν κρέας δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, περιτυλίσει αὐτὸ ἐντὸς χάρτου βουτυρουμένου καὶ θερμαίνει αὐτὸ ἢ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τοῦ ὄβελου. Οὐδόλω διακρίνεται τοῦ ψητοῦ τῆς στιγμῆς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Καλλιόπης Σκόρδια νεοσύστατον ἀριστον ΠαρθENAγωγεῖον ἐγγράφονται μαθητῆραι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐν τῷ ΠαρθENAγωγείῳ αὐτῆς κειμένην παρὰ τὴν οἰκίαν κ. Τσίλλερ ἀρ. 6 καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας κ. Χ. Τρικούπη.

Νεῶν πτυχιούχος καλῆς οἰκογενείας ζητεῖ θέσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς οἰκοδιδάσκαλος. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Διδασκάλισσα Γαλλίς Ὑπανδρὸς διαθέτοισα ὄρας καὶ διὰ περίπατον ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ὁ Μὰξ ἔλαβε τὴν χεῖρα τῆς ἀδελφῆς του ἐντὸς τῆς ἰδίας κῆς του.

Βλέπεις, τῷ εἶπεν, ἡ χεῖρ μου καίει. Ἔχω πυρετόν· ἐναγκαλισθητί με καὶ ἄφες με νὰ φύγω.

Δὲν εἶναι τίποτε, Αἰκατερίνα, ἀδίκως ἀνησυχεῖς, μείνε εἰς τὸ δωμάτιόν σου.

Ὡ!! δὲν τρομάζω, φίλε μου. Δὲν θὰ ἀπουσιάσω πλέον τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, καὶ εἰξεύρεις καλῶς ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν θὰ εἶμαι δυστυχῆς. Ἡ Αἰκατερίνα ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς. Ἡσθάνετο ὅτι δὲν ἐγνώριζε πλέον ποῦ εὐρίσκειται. Ὑγίαινε, εἶπεν αὕτη, δὲν ἔχω καιρὸν νὰ χάνω· καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ νοσοκομείου.

Ὁ Μὰξ ἔτρεξεν ὀπισθεν τῆς, τὴν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ βραχίονος καὶ ὠδήγησεν αὐτήν εἰς τὸ φρενοκομεῖον. Ὅτε ἐφθασαν ἡ Αἰκατερίνα ἦν ἐντελῶς παράφρων, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ παραφροσύνη τῆς διήρκεσε μόνον ὀκτῶ ἡμέρας, μετὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἐπανῆλθεν οἰκοὶ ὑγιεστάτη. Ὅσακις δὲ ἠσθάνετο ἑαυτὴν πυρέσσουσαν ἐπανήρχετο εἰς τὸ φρενοκομεῖον, εἰδοποιούσα τὸν ἀδελφὸν τῆς διὰ τῶν λέξεων «μὴ ἀνησυχέι, εἶμαι πάλιν τρελλή».

Ἴδου λοιπὸν ποία ἦτο ἡ θέσις τοῦ Μὰξ τὴν ἐσπέραν, καθ' ἣν ἐγνώρισαμεν αὐτὸν παρὰ τῷ κ. Θεοδώρῳ.

(ἰκολουθεῖ)